

Beste buur,

Ik wil jullie iets vertellen dat ik jullie niet kan vertellen als je me op straat zou tegenkomen met mijn hond.

Mijn hond heeft het soms moeilijk als ik met hem ga wandelen. Van zodra hij een andere hond ziet, begint hij te blaffen. Hij gaat zich groot en stoer opstellen om te voorkomen dat die andere hond naar hem toe zou komen.

Als die andere hond heel erg dichtbij is, dan wordt zijn reactie sterker. Soms krijg ik zelfs te horen "Leer jouw hond 's wat manieren".

Maar het gaat hier niet om het aanleren van een flinke 'zit' of 'blijf'. Het commando "blaf niet uit angst" is niet iets wat je je hond kan aanleren. Het heeft niets met gehoorzaamheid te maken. Het heeft alles te maken met veiligheid.

Wat ik hem wel kan aanleren, is dat hij zich niet onveilig hoeft te voelen. Door hem bij te staan in deze momenten. Door meer afstand te nemen van datgene waarvoor hij bang is.

Daarom dat ik deze brief schrijf. Als jij ons ziet op straat, houd jij dan afstand als je een hond hebt? Of oordeel je niet over ons als je ons even in een moeilijk moment zou zien? Dat zou voor hem en voor mij een wereld van verschil maken.

Ook onbekende mensen vindt hij niet zo leuk. Iemand passeren zonder dat er aandacht naar hem gaat, vindt hij nog wel ok. Een praatje beginnen slaan, vindt hij al weer wat moeilijker. Dus ook als je geen hond hebt, geef je ons dan ruimte?

Je herkent ons door het fluo-gele lintje aan zijn leiband of ander fluo-gele signaal.

Dit is een signaal waarmee we als hondenbaasjes op een vriendelijke manier aangeven dat onze hond ruimte nodig heeft.